

רון, נסעו המפרקים לגואטמלה, ונפגשו שם עם בליך ועם סלנט. הם סיפרו לנו: כך וכך גנבנו מהחברה, וגם מי שפחת חכמי עשתה כמונו, אומר שגב.

המפרקים חזרו ארצה, חיפשו בחור מר העצום של חברת פיט, מצאו את המיסמכים הדרושים, והגישו את התביעה על מירמה של מנהלים בסכום של 120 מיליון דולר נגד הפניקס וחכמי.

מחוגי הפניקס נטען כי התביעה העניקת היא לצורכי סחיטה בלבד.

חומר סודי

מדוע אין משתמשים חכמי בחומר שהעניקה להם ידי גורן כדי לפטר את המפרקים בתיק? על כך ענה מי שענה, כי אם יעלו חכמי את הנושא הזה, כאשר הם עצמם נאשמים במעילה ביותר ממאה מיליון דולר, יאמרו הכל כי הם זורעים חול בעיניים כדי לטשטש את אשמתם.

עורך-הדין שגב סבור כי ידם של חכמי היתה כהגשת הבקשה של גורן. הוא מאמין כי היה זה מעשה מתחכם של המבטחים כדי לזרוק עליו בוך, בעוד הם נשארים ג'נטלמנים.

ככך שגורן ריאיינה והקליטה את סמנכ"ל הפניקס, הר"ר ברוכביץ, רואה שגב הוכחה לחשדותיו. מה פיתאום שהוא סתים בכלל לדבר איתו? כסופה של הבקשה מעלה גורן את השאלה — מדוע אין מגישים המפרקים את התביעה הביטוחית, הקלה יחסית, ומבטיחים את הכסף לקופת הריקה כדי לחלקו לנושאים הדבר משתלב ככל מערכת החשדות שעולה מבקשתה: המפרקים אינם מגישים את התביעה הביטוחית כי הם מחכים לשכר-סיריחה גבוה, כתביעה של 120 מיליון.

שגב טוען כי הוא נמצא כל הזמן במשאומתן עם הפניקס על העניין הביטוחי. הוא טוען כי לא כדאי לשלם אגרות בתימשיפט בסך 350 אלף שקל שבתביעה זו, ולחכות חמש שנים עד שתתברר, כאשר בתרגיל מוצלח הביא כבר לריון את תביעתו הגדולה. אנשי הפניקס מבחינים כי מתים קיים כל משאומתן עם המפרקים על התביעה הביטוחית. לזכרונם, הם עדיין מחכים שהמפרקים יביאו להם הוכחות מסוימות, הדרושות להם לפני שיוכלו לשלם את הכסף, ואיש לא הגיש להם בינתים כל הוכחה כזו.

דבר נוסף תמוה בפרשה זו הוא סיכומם המחלט של המפרקים לתת לאיש לעיין במסמכי פיט. למרות ש" הפניקס וחכמי ביקשו כבר כמה פעמים מבית-הדין שישפט לחייב את המפרקים לתת להם לעיין בחומר, מתחמקים למתן להם לעיין בחומר. חמקים מסתירים בכל מיני תואנות.

רק לאחרונה אמרו המפרקים שהם מסכימים כי יציגי הפניקס יצלמו את כל החומר. נשכר משרד מיוחד לצרף לום, ארבע מכונות-צילום עכדו שבר עיים רצופים כדי לצלם את החומר, ואז חזרו כהם המפרקים והודיעו כי לא יתירו לנציגי חכמי לקבל את הצילור מים.

צריך להבין שפיט זה כמו בנק. יש שם חומר סודי על השקעות של אנשים רבים, חלקם אנשים חשובים מאוד שהשקיעו הרבה כסף, ואי אפשר לתת לכל אחד לעיין בו. יכול להיגרם למשקיעים נזק רב. מסיבה כזו, למשל, יכול להתחיל להתעניין בהשקעות שלהם ומניין יש להם כספים אלה, אומר שגב.

הוא גם טוען כי אינו יכול לתת את החומר לעיונו של חכמי לפני שזה עלה על ויכוחים ומסר את גירסתו. הרי לא יתכן שבחקירת-המישטרה, למשל, יתנו לחשוד לעיין בכל החומר לפני עדותו, כדי שיוכל לתאם גיר-סות, מסביר שגב.

קשה מאוד להתמצא בכל סכך ההאשמות וההאשמות הנגדיות של הצדדים. אבל כאשר על כף המאזניים מונחים אחווים שמנים מתוך 120 מיליון דולר, הכל יכול לקרות.

שידור

מאחורי המירקע לא נרגעים

שתי כתבות, ששודרו בשני שברי עות רצופים ביומן כליל-השבת, ממי שיכות לעורר סערות בטלוויזיה: הכתבה על הזמרת יהודית רביץ והכתבה על הסופרת הררה לור.

בפורום-החדשות, שבו משתתפים מנהלי הטלוויזיה והרדיו ומנהלי מחלקות-החדשות בשני הגופים, נערך דיון על שתי הכתבות.

אורי סורת, מנכ"ל-החדשות, תקף את אנשי מערכת-היומן וגם את חכמי רביץ, מנהל הטלוויזיה, המגיש גם את היומן כליל-השבת. רביץ לא הגיב. בישיבה אחרת, שנערכה בטלוויזיה כפורום אחר, הודה רביץ ששתי הכתבות לא היו טובות, ושלא היה להן מקום ביומן.

מי שיצאה קרחת מן הסערה היתה הפקת אימרה לה-דוס, שיצאה לדרך במצב-החדשות. אנשי היומן הכביחו ר תיאמו עם צוות-ההפקה מועד לעריכת כתבה ליומן, אך ביטלו את בואם ברגע האחרון, אחרי שיבין הודיע חרמשת מעת שביומן לא ייולבו עוד כתבות העוסקות בכידור, ושכנושאים אלה תהיה עדיפות ברורה לתוכניות מחלקת-הבידור. מאידך, אי-אפשר היה ל" שלב סיקור על ההצגה החדשה של תוכנית סיבה למסיבה, מכיוון שה תפאורה גדולה ממימרי האולפן שבו מוקלטת התוכנית.

אין מפק

התוכנית ממני, שאותה מגיש **מני פאר**, יצאה לחופשת-קיץ, ולא תשוב אל המירקע. **יוסי מזולום**, מפקי ה תוכנית, שהתפטר על רקע שידור כתבה על הזמרת יהודית רביץ ביומן כי ליל-שבת, לא חזר בו מהתפטרותו.

בטלוויזיה ניסו לפנות למפקים שונים בניסיון למצוא מחליף למזולום, אך בינתים לא הסכים אף מפקי אחד להיכנס לנעליו, משום שהתפטרותו היתה על עניין עקרוני, ולא בגלל סיכסוך אישי.

בינתים מחפשים בטלוויזיה רעיון לתוכנית אלטרנטיבית, שיהיה לה גם מנחה אחר. מני לא ישוב כנראה להנחות תוכנית זו, רק כדי שלא יהיה ריי מיון בינה לבין התוכנית שידורה.

כתבה על עצמו

רבים במחלקת-החדשות של הטל-וויזיה וועמים על כתבה שעשה **אמיר שרביב**, הכתב לענייני-מישפט של ה טלוויזיה.

שביב הכין כתבה על המורום הישראלי בעוד שהוא עצמו חנר בהנהלת אותו הפורום. שביב, אגב, לקח חופשה מהטלוויזיה וייצג בקרוב לניר-ירוק. הוא ישמש שם במשך שנה כסגן-מנהל הגוינט. יחליף אותו בתפקיד **צבי (צבה) גורן**.

לב רופק

רבים בטלוויזיה נכנסו לבהלה בעיקבות שני מיקרי התקף-לב, שאירעו זה סמוך לזה.

השניים הם **שלמה ארד**, עורך-מישנה במבט, שלקה לפני שבועיים וחצי בהתקף-לב, ובערך כאותם הימים קיבל גם **חנינא אמרוץ**, מפקי בטל-וויזיה, התקף-לב.

בטלוויזיה חוששים שמדובר במגיי פה, השניים, אגב, מחלמים.

מאחורי המיקרופון טינה טרנר בעידור חי

אנשי מחלקת-הבידור של גלי-צ'ה"ל קיבלו אישור להקליט ולשדר כי שידור חי את המופע של טינה טרנר מפארק הירקון ביום הרביעי בערב. מאז נודע על בואה של הזמרת האי מריקאית הנודעת לישראל, עשה **אז ליעזר (לצב) דר**, מפקי בכיר במחלקת הבידור, מאמצים בלתי-נלאים כדי להשיג את הסכמתם של הזמרת ומפקייה להקלטת המופע.

חוקיים!

הרכילות המרושעת על **שלמה ניצן**, כאילו הוא חולה באיידס ובגלל זה אין רואים אותו עוד בטל-וויזיה, הגיעה השבוע לממדים חד-שים כשקול, שלא הודה, הודיע לכמה מערכות-עיתונים כי שלמה ניצן התאבד, בגלל "מחלתו".

ניצן חי, נריא ושלם ברירתו בר-חוב גורדן בתל-אביב, שם הוא עונה לעשרות צילצולי-טלפון, כשהמטל-פון שומע את קולו של ניצן, הוא סוגר את הטלפון.

בסוף השבוע יופיע שלמה ניצן בטלוויזיה, כדי שהעם יראה שהוא חי וקיים ונריא לגמרי.

גם הפעם, כמו בפעמים קודמות ש בהם נערכו שידורים רומים של אמנים בינלאומיים, היה קושי רב בשינוע, משום שהתחנה הצבאית אינה קונה את הזכות להקליט. אנשי-התחנה משכנעו עים את האמן שמדובר בתחנה צבאית, לא מיסחרית, שאין בה פירסומת, שאינה פועלת למטרות רווח, הנתמכת על-ידי הצבא.

לצו ניהל את המשאומתן דרך שמואל צמח וחיים סלוצקי, שהביאו את טרנר לארץ. הוא שלח דרכם חומר על התחנה לזמרת ולאנשיה. בפגישות הראשונות היתה תשובה שלילית חד-משמעית.

אמנים רבים, בעיקר אמריקאים, אינם מבינים את מהותה של התחנה הצבאית, שהיא יחידה מסוגה בעולם הדמוקרטי, והם חוששים מהקלטות

פיראטיות, ההופכות אחר-כך לתקליט טים לבנים.

רק אחרי מסעי-שינועים ארוך ומי יגיע הגיעה לפני ימים אחדים תשובה חיובית, שסוייגה, כשלושה תנאים: ה שידור לא יארך יותר מ-45 דקות, הוא יהיה שידור חי בלבד, ולא תהיה אפשרות לשידור חוזר בעתיד.

כשהגיע ביום הראשון צוות-ההפקה של טרנר לארץ, פגש אותם לצו, התי יידר איתם, והם הסכימו להארץ גם הם השידור לשעה שלמה. בנוסף הם גם העניקו לטכנאי גל"צ את כל העזרה הדרושה להצלחת ההקלטה.

לצו, מצידו, הציג לפנייהם את ני-דת-השידור המשוכללת של גל"צ, ש היא יחידה במינה בארץ, ושיכנע אותם שיעשו כל המאמצים כדי להעביר שידור מיקצועי וטוב מבחינה טכנית.

ראיון שלא שודר

שחשב שוב על הנושא ואחרי מחשבה שניה החליט שאינו רוצה בשידור הראיון.

ביום השישי בבוקר, בעת עריכת התוכנית, הוצא הראיון עם ברוך.

עוד קטע שנפל בעת עריכת התוכנית נגע לראיון עם רן כראמוץ. כשהוא דיבר על הסרט לא שם זין שנעשה על-ידי סיפרו, תוכנן לשדר שפירסם על מופע של הזמרת האמריקאית טינה טרנר באירופה. בדרכה לישראל. בראיון נשאל ברוך גם על הדרך שבה הוא נוהג באחרונה לסקר נושאים הקשורים בכידור, כשהוא מקדיש להם עמדים רבים בעיתונו. בתום ההקלטה פנה ברוך ל**אז רון גולדפלינגר**, מפקי סיבה למ-סיבה, ואמר שאינו מרגיש טוב עם הראיון, שהוא חושב שעל המירקע יראה כמו טובו של טינה טרנר, שזה

מראיון-מראייין בראמוץ היה מוכן מראש

לא מוסרי לעיתונאי, וביקש להוציא את הראיון מן התוכנית. הקהל באולפן כבר התפרץ, וצוות ההפקה נשאר כדי להקליט מחדש את קטע המעבר, אחרי שהוצא הראיון עם ברוך.

מישהו מצוות-ההפקה ביקש מברוך לצפות בקטע ששודר, ורק אז התחילי אם הוא מעוניין בשידור או מתעקש למחוק את הראיון. אחרי צפייה, חברת אנשי-הצוות, הסכים ברוך לשידור הראיון.

למחרת, ביום החמישי בלילה, התקשר ברוך לגולדפלינגר, אמר לו

ניצן בריא!

חילול שבת כפול

בעיתון חרדי פורסמה ידיעה על פיי צול שידורי תחנת גלי-צה"ל בשבתות. וזו לשונה: "פיצול חדש בתחנת-השידור הצבאית גלי-צה"ל: החל בשבת האחרונה (פרשת חוקת) שידרה התחנה בשתי (הטעות במקור) גלים מקבילים במשך 10 שעות. הפיצול החדש, שהיה קיים עד כה בשעות הערב של ימות-החול, מצריך העסקת עובדים נוספים, ובהם חיילים. חילול-השבת המוגבר בגלי-צה"ל לא עורר עד כה כל תגובה נגדית. איש-הציבור והרבנות הצבאית, שהיו אמורים לעצור את הפירצה החדשה, התעייפו והרימו כנראה יריים מ"ראש".

גם שמיר יקבל שעון

יצחק שמיר, ראש-הממשלה, יקבל ביום החמישי שעון במתנה. אין מדובר במתנה מאישיות ציבורית, בדומה לש" עון שקיבל ממלא-מקומו מרודי בלס. וזה גם אינו שעון-ידי, אלא שעון-קיר. שמיר יתאר ביום החמישי בתחנת גלי-צה"ל. הוא יישב במשך שעה באולפן ביחד עם **מיכה פרידמן**, ויענה על שאלות מאזינים בתוכנית קו פתוח.

אחרי השידור ייפגש שמיר עם ה עובדים הבכירים של התחנה, ואלה יעניקו לו במתנה שעון, שעל לוחיה-מחור גים שלו מצויר סמל התחנה והכתובת: "גלי-צה"ל כל הזמן".

רק לטלוויזיה

אפרופו טינה טרנר: ביום השני ב בוקר נקבעה לזמרת מסיבת-עיתונאים רבת-משתתפים. האירוע בוטל ברגע האחרון.

העיתונאים, בעיקר אנשי קול-יש-ראל, נדהמו, לכן, להיווכח שהזמרת הסכימה להעניק ראיון רק לטלוויזיה הישראלית, ששודר במבט ביום השני בערב.

לא כך היה

בשבוע שעבר פורסם במדור זה ראיון שערך **ארז מל** עם הבימאי יהר דה ברקן בתוכנית יום יום דג בגלי-צה"ל. בראיון אמר ברקן, שחזר מד רום-איפריקה, דיבר-גיוענות על הכר שים שם ועל הערבים בארץ. נאמר גם שטל לא טרח לענות לברקן.

טל ביקש להעיר שהערבים לא היו מדויקים. הוא מרגיש שעמדתו נגר הגיוענות היא נחרצת, ושהוא עוסק בעניין לעיתים קרובות.

היה זה הוא שהעלה כשנה שעברה את הרעיון לערוך בגלי-צה"ל את יום-הגיוענות, ואף ערך אותו ביחד עם **אילנה רייך**. השידור גרם אז למאיר כהנא להגיש עתירה לבג"ץ, והיכה גלים בארץ.

גם בתוכניות אחרות שהגיש הציג טל, לזכרו, עמדה אנטי-גיוענית מופי-גנת, וחוזק מזה — הראיון עם ברקן, שבו דיבר דיבר-גיוענות, נערך כחלקו על רקע השיר הירוע, שחררו את נל-סון מנרלה".